

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22

гр. Пловдив, 16.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

като разгледа докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно частно търговско дело № 20225001000792 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274 ал.1 от ГПК.

С протоколно определение от 01.11.2022г., постановено по т.д. №130/2022г. по описа на Окръжен съд П. производството по делото е спряно на основание чл.229 ал.1 т.4 от ГПК – до приключване на производството по т. д. №524/2020г. на С. градски съд, касаещо разглеждане на иск, предявен от синдика на „С.Е.Д.М.“ ООД, ЕИК *****, срещу „К.“ ЕАД и „С.Е.Д.М.“ ООД за обявяване недействителна спрямо кредиторите на несъстоятелния цесия от 11.09.2018 г., сключена между „С.Е.Д.М.“ ООД, като цедент, и ищеца „К.“ ЕАД, като цесионер.

В срок е постъпила частна жалба от ищеца в първоинстанционното производство „К.“ ЕАД. Счита, че определението е неправилно, поради липсата на предпоставките по чл.229 ал.1, т.4 от ГПК. Изложени са подробни съображения за липсата на преюдициалност на производството по т. д. №524/2020г. по описа на СГС. Наведени са доводи, че доколкото исковете по чл.646 ал.2 и по чл.645 ал.3 и ал.3 от ТЗ /предмет на т. д. №524/2020г. по описа на СГС/ предпоставят относителна недействителност – разпростират действие само по отношение на кредиторите на несъстоятелността, какъвто кредитор О.К. /ответник по настоящия иск/ не е, то изходът от спора по т.д. №524/2020г. по описа на СГС не би имал значение за правилното решаване на

настоящия спор. Иска се отмяна на обжалваното определение.

В постъпилия в срока по чл.276 ал.1 от ГПК отговор от насрещната страна – О.К., се оспорва подадената от „К.“ ЕАД частна жалба. Претендират се сторените в настоящето производство разноски.

Пловдивският апелативен съд, след като провери законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя и прецени обстоятелствата по делото, намира частната жалба за допустима – като подадена в срок и от легитимирана страна, а по същество - неоснователни по следните съображения:

Производството по т.д. №130/2022г. по описа на Окръжен съд П. е образувано по предявен осъдителен иск от „К.“ ЕАД срещу О.К.. Ищецът черпи права от договор за цесия от 11.09.2018г. По силата на този договор цедентът „С.Е.Д.М.“ ООД е прехвърлило цесионера „К.“ ЕАД вземането си към О.К. в размер на 486 750лв. срещу същата цена – чл.3 ал.1 от договора. В чл.3, ал.2 от същия договор е уговорен начин на заплащане на цената от страна на цесионера – плащането на цената да се извърши чрез прихващане на задължение на „С.Е.Д.М.“ ООД към „К.“ ЕАД в размер на 486 750лв., представляващо задатък по предварителен договор за покупко-продажба от 10.09.2018г., сключен между „К.“ ЕАД – в качеството на купувач и „С.Е.Д.М.“ ООД – в качеството на продавач.

С решение №553/07.03.2019г., постановено по в.т.д. №3864/2018г. по описа на Апелативен съд С., е обявена неплатежоспособността на цедента „С.Е.Д.М.“ ООД, с начална дата 22.12.2014г. и е открито производство по несъстоятелност /справка по партидата на дружеството в ТР/.

Обжалваното определение е постановено по искане на ответника О.К., като искането е аргументирано с информацията, съдържаща се в писмо от синдика на „С.Е.Д.М.“ ООД и приложени съдебни актове. Видно от същите синдикът на „С.Е.Д.М.“ ООД е предявил искове по чл.646 ал.2, т.1 и т.3 от ТЗ и евентуален иск по чл.645 ал.3 и чл.645 ал.4 от ТЗ по отношение на договора за цесия от 11.09.2018г., от който ищецът черпи права. С решение №260923/08.06.2021г., постановено по т.д. №524/2020г. по описа на СГС са отхвърлени исковете на синдика по чл.646 ал.2, т.1 и т.3 от ТЗ - за обявяване недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността извършените от длъжника плащания на неизискуеми задължения, съответно – погасяване на

изискуеми парични задължения в размер на 486 750лв. /обективирани посредством процесния договор за цесия от 11.09.2018г./. Оставени са без разглеждане предявените при условието на евентуалност искове по чл.645 ал.3 и чл.645 ал.4 от ТЗ – за обявяване на недействително спрямо кредиторите на несъстоятелността на прихващане, извършено с договора за цесия от 11.09.2018г. С въззивно решение №171/18.03.2022г., постановено по в.т.д. №1020/2021г. по описа на САС, е потвърдено решение №260923/08.06.2021г., постановено по т.д. №524/2020г. по описа на СГС в частта, с която са отхвърлени исковите на синдика по чл.646 ал.2, т.1 и т.3 от ТЗ. Отменено е обаче решението в частта, имаща характер на определение, с която са оставени без разглеждане предявените при условието на евентуалност искове по чл.645 ал.3 и чл.645 ал.4 от ТЗ и делото е върнато на СГС за произнасяне по тези искове. Според съпадащите насрещни твърдения на страните решение №260923/08.06.2021г., постановено по т.д. №524/2020г. по описа на СГС, не е влязло в сила /като в самата частна жалба е посочено, че решение №171/18.03.2022г., постановено по в.т.д. №1020/2021г. по описа на САС, е обжалвано и от двете страни/.

Висящността на спора по отменителните искове, касаещи правопораждащия вземането на ищеца юридически факт, е дала основание на първоинстанционния съд да постанови обжалваното определение.

Изводите за преюдициалност на спора по т.д. №524/2020г. по описа на СГС по отношение на спора по т.д. №130/2022г. по описа на окръжен съд П., се споделят и от настоящата инстанция. Както се посочи, предметът на отменителните искове по ТЗ касае договора за цесия от 11.09.2018г., от който ищецът черпи права. Вярно е посоченото от жалбоподателя, че недействителността по чл. 646 ал.2 и чл.645 ал.3 и чл.645 ал.4 от ТЗ е с относителен характер – разпростира действието си по отношение на длъжника и кредиторите в производството по несъстоятелността, каквото качество безспорно не притежава ответникът в настоящето производство – О.К.. Но при евентуалното уважаване на тези искове, ищецът „К.“ ЕАД ще придобие качеството на кредитор по смисъла на чл.648 от ТЗ, т.е – относителната недействителност ще се разпростира и спрямо него. От друга страна обаче ищецът „К.“ ЕАД ще изгуби качеството си на кредитор на ответника – О.К., придобито по силата на договора за цесия от 11.09.2018г. Не без значение е и правното действие на относителната недействителност и

спрямо цедента – длъжника в производството по несъстоятелност. Това пряко ще рефлектира върху правилното решаване на спора, предмет на т.д. №130/2022г. по описа на ПОС. Ето защо от значение за наличие на предпоставките по чл.229 ал.1 т.4 от ГПК в настоящия случай е действителността на договора за цесия от 11.09.2018г. дори и при условието на относителна недействителност. Евентуалното уважаване на отменителните иски по ТЗ би довело до отпадане на породените с договора за цесия от 11.09.2018г. правни последици, които ще рефлектира върху правоотношенията между страните по спора. Налице е връзка на преюдициалност, тъй като валидността на договора за цесия, /оспорена и според заявената от ответника защитна позиция/, има значение за възникването и съществуването на субективните права, предявени за защита с исковата молба, по която е висящ настоящият търговски спор.

По изложените съображения частната жалба се явява неоснователна, а обжалваното определение, като правилно, следва да бъде потвърдено.

Въззиваемата страна претендира разноси за настоящето производство, но такива не следва да бъдат присъждани, а следва да бъдат съобразени при постановяването на крайния съдебен акт по т.д. №130/2022г. по описа на ПОС.

Водим от горното, П.ският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 01.11.2022г., постановено по т.д. №130/2022г. по описа на Окръжен съд П., с което производството по делото е спряно на основание чл.229 ал.1 т.4 от ГПК – до приключване на производството по т. д. №524/2020г. на С. градски съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС в едноседмичен срок от съобщаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

